

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-45/2024-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Jelene Rajić, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja O. B., S., OIB: ..., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., OIB: ..., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj dana 16. srpnja 2024.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, KLASA: UP/II-008-07/23-01/1029, URBROJ: 401-01/04-24-2 od 1. veljače 2024.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbacuje se, kao nedopuštena, žalba tužitelja protiv odgovora trgovačkog društva P. d.o.o. od 16. svibnja 2023. (točka 1. izreke), odbija se, kao neosnovana, žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja trgovačkog društva P. d.o.o., broj: 1747/2/2023 od 2. studenoga 2023. (točka 2. izreke), te se odbija zahtjev za dopunu i ispravak informacije tužitelja u pogledu točke 6., 6.1. i 6.2. zahtjeva (točka 3. izreke).

1.1. Odgovorom trgovačkog društva P. d.o.o. od 16. svibnja 2023. (dalje u tekstu: Odgovor), tužitelj je, povodom njegovog zahtjeva za pristup informaciji od 2. svibnja 2023., obaviješten da to društvo nema nikakav interni pravilnik, akt ili odluku o zabrani zaprimanja oštećenog novca, već usmenu uputu od Odjela za kontroling koji je u komunikaciji s bankom, te da oštećene i pohabane novčanice ne smije zaprimati, već se iste mogu zamijeniti u poslovnicama raznih institucija, FINA, HP i ostalim institucijama koje se bave obradom gotovog novca, sukladno Odluci o postupanju s neprikladnim i sumnjivim gotovim novcem, prema članku 26. i 27. stavku 2. točki 10. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci.

1.2. Prvostupanjskim rješenjem trgovačkog društva P. d.o.o. od 2. studenoga 2023., odbačen je zahtjev za dopunu i ispravak informacije koji je tužitelj uputio 16. svibnja 2023., a u kojem je naveo da je nezadovoljan odgovorom od 16. svibnja 2023., te je zatražio dopunu i ispravak pružene informacije na način da mu se odgovori na sljedeća pitanja: "1. Da li je kuna, sada euro zakonsko sredstvo plaćanja

u P. S. d.o.o. ?, 2. Da li je propisano koja oštećena ili pohabana novčanica kune, sada eura, nije zakonito ispravno/prikladno sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj?, 3. Kako P. S. d.o.o. određuje koja oštećena ili pohabana novčanica kune, sada eura, nije zakonito ispravno/prikladno sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj?, 4. Po kojem članku kojeg zakona, pravilnika, odluke, itd., P. S. d.o.o. može odbiti primiti zakonito ispravne/prikladne oštećene ili pohabane novčanice kune sada eura?, te 5. Po kojem članku kojeg zakona, pravilnika, odluke, itd., se P. S. d.o.o. može pozivati na "usmene upute" kad je propisano da uvjeti prodaje, opći uvjeti poslovanja i uvjeti pružanja javne usluge moraju biti u pisanom obliku i javno objavljeni na mrežnim stranicama?". Navedeni zahtjev je prvostupanjskim rješenjem odbačen uz obrazloženje da se ne radi o informaciji iz članka 5. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", broj 25/13., 85/15. i 69/22.-dalje u tekstu: ZPPI).

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom, pobijajući istu u cijelosti zbog bitne povrede pravila upravnog postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, ističe da u predmetnom slučaju nedostaje valorizacija odluke prvostupanjskog javnopravnog tijela o samom tužiteljevom zahtjevu za pristup informacijama, koju je tužitelj zatražio u svojoj žalbi, radi čega smatra da je tuženik pogrešno primijenio materijalno pravo na njegovu štetu jer nije odlučio da li je odluka prvostupanjskog tijela o tužiteljevom zahtjevu za pristup informacijama zakonita ili ne, odnosno propustio je utvrditi da je prvostupanjsko tijelo sastavljanjem Odgovora od 16. svibnja 2023., umjesto rješenja, pogrešno primijenilo pravni propis. Mišljenja je da je pravovremeno izjavio žalbu, sukladno članku 105. stavku 2. Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUP), jer prvostupanjsko tijelo o tužiteljevom zahtjevu za pristup informacijama od 2. svibnja 2023., nije odlučilo rješenjem. U odnosu na odbijanje tužiteljeve žalbe, kao neosnovane, ističe da su pitanja iz zahtjeva za dopunu i ispravak informacije od 16. svibnja 2023., isključivo vezana za tužiteljev zahtjev za pristup informacijama od 2. svibnja 2023., u kojem jest tražena informacija u smislu članka 5. točke 3. ZPPI-a. Stoga se tužiteljevim zahtjevom za dopunu i ispravak informacija od 16. svibnja 2023., nije tražila informacija, nego dopuna informacije koja je zatražena u njegovom zahtjevu od 2. svibnja 2023., a na sadržaj kojeg zahtjeva se tužitelj nastavno detaljno referira, zaključujući da se ovdje radi o pretjeranom formalizmu, jer i sam tuženik kaže da se informacije mogu tražiti u obliku pitanja (na 16. stranici Vodiča za korisnike ZPPI-a). Nadalje, tužitelj se osvrće na sadržaj izreke i obrazloženja prvostupanjskog rješenja, kojeg drži manjkavim i suprotnim članku 98. stavku 5. ZUP-a, zaključujući da tuženik nije odlučio o svim navodima iz žalbe s tim u vezi. U odnosu na odbijanje tužiteljeve dopune zahtjeva za dopunu i ispravak informacije od 16. svibnja 2023., smatra da je tuženik pogrešno primijenio odredbu članka 119. stavka 3. ZUP-a, jer je pogrešno utvrdio da tužitelj nije tražio informacije u smislu ZPPI-a, a što je već navedeno u tužbi u odnosu na odbijajući dio žalbe. Iznoseći opširno i druge razloge zbog kojih smatra da osporeno rješenje nije na zakonu utemeljeno, tužitelj predlaže ovom Sudu usvojiti tužbu i oglasiti ništetnim, podredno, poništiti osporeno rješenje tuženika.

3. Tuženik, u odgovoru na tužbu, drži tužbene prigovore neosnovanim iz razloga već navedenih u obrazloženju pobijanog rješenja. U odnosu na dio kojim tužitelj osporava odbačaj žalbe, tuženik dodaje kako je činjenica da je tužitelj, nakon zaprimljenog Odgovora prvostupanjskog tijela od 16. svibnja 2023. (povodom

njegovog zahtjeva za pristup informacijama od 2. svibnja 2023.), tom tijelu istog dana podnio zahtjev za dopunu i ispravak informacije te na taj način iskoristio svoje pravo zaštite osigurano odredbom članka 24. stavka 1. ZPPI-a, koji propisuje da, ako smatra da informacija pružena na temelju zahtjeva nije točna ili potpuna, korisnik može zahtijevati njezin ispravak, odnosno dopunu u roku od 15 dana od dana dobivanja informacije. S obzirom da žalba, kao pravni lijek, protiv Odgovora prvostupanjskog tijela od 16. svibnja 2023. nije dopuštena, ista je rješenjem tuženika odbačena. Vezano za tužbene navode da je o zahtjevu za pristup informacijama od 2. svibnja 2023. odlučeno Odgovorom, a ne rješenjem, zbog čega tužitelj smatra da je mogao izjaviti žalbu jer rješenje nije doneseno u zakonom propisanom roku, tuženik ističe da se ovdje ne radi o tzv. šutnji uprave, jer je činjenica da je prvostupanjsko tijelo odgovorilo na zahtjev za pristup informacijama svojim Odgovorom od 16. svibnja 2023., sukladno članku 23. stavku 1. točki 1. ZPPI-a, a u kojoj situaciji se ne donosi rješenje. U odnosu na pobijano rješenje u dijelu u kojem se zahtjev odbija (glede točke 6., 6.1. i 6.2.), tuženik je utvrdio da iz sadržaja zahtjeva za dopunu i ispravak informacije proizlazi kako tužitelj od prvostupanjskog tijela ne traži informaciju u smislu članka 5. točke 3. ZPPI-a, odnosno gotovu, izrađenu informaciju, nego od tijela javne vlasti očekuje poduzimanje određenih radnji utvrđivanja pa tako primjerice traži: "po kojem članku, kojeg zakona, pravilnika, odluke ...", "da li je propisano...", "kako određuje...". Iznoseći i druge razloge kojima osporava osnovanost tužbenih navoda, tuženik predlaže ovom Sudu tužbeni zahtjev odbiti i potvrditi osporeno rješenje.

4. Sukladno odredbi članka 6. ranije važećeg Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21.), koja odredba je istovjetna članku 6. mjerodavnog Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 36/24.-dalje u tekstu: ZUS), a koji se nastavno u postupku primjenjuje temeljem ovlaštenja iz članka 169. ZUS-a, odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, koji se na isti očitovao podneskom od 8. ožujka 2024., ostajući u cijelosti kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja u granicama zahtjeva iz tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik pobijanom odlukom nije povrijedio zakon na štetu tužitelja, pri čemu je za svoju odluku naveo argumentirano obrazložene razloge, utemeljene na podacima sveza spisa i pravilnoj primjeni mjerodavnog materijalnog prava.

7. Naime, razmatrajući sadržaj tužiteljevog zahtjeva za dopunu i ispravak informacije, kao i podatke sveza spisa pribavljene u postupku povodom tog zahtjeva, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnom primjenom relevantnih odredaba ZPPI-a i ZUP-a na koje se izrijeком pozvao, osnovano odbacio žalbu kojom tužitelj osporava pravilnost Odgovora tuženika od 16. svibnja 2023. (dostavljenog tužitelju povodom njegovog zahtjeva za pristup informacijama od 2. svibnja 2023.) te odbio žalbu protiv rješenja od 2. studenoga 2023., kojim je prvostupanjsko tijelo odbilo zahtjev tužitelja podnesen 16. svibnja 2023. za dopunu i ispravak pružene informacije.

8. Pritom je tuženik dao jasne i dostatne razloge kojima se rukovodio zaključujući da je u konkretnom slučaju nedopuštena žalba tužitelja protiv Odgovora tuženika od 16. svibnja 2023., odnosno neosnovana protiv rješenja kojim je odbijen njegov zahtjev za dopunu i ispravak informacije, a koje razloge prihvaća i ovaj Sud, jer su

utemeljeni na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju relevantnih odredaba materijalnog i postupovnog prava primijenjenog u postupku.

8.1. Kod toga Sud nalazi potrebnim istaknuti da se obveza obrazlaganja odluka ne može shvatiti kao zahtjev za detaljnim odgovorom na svaki navod, već opseg obrazlaganja odluke ovisi o prirodi iste te se utvrđuje prema okolnostima konkretnog slučaja i prirodi stvari, s tim da u obrazloženju moraju biti navedeni pravno odlučni razlozi na kojima je donesena odluka utemeljena. Tom uvjetu je ovdje udovoljeno, jer je u osporenom rješenju tuženik, upravo imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja i prirodu ove stvari, naveo pravno odlučne razloge kojima se rukovodio prilikom donošenja svoje odluke, a iz kojih razloga posljedično proizlazi neosnovanost prigovora na kojima tužitelj inzistira i u tužbi.

9. Naime, i po ocjeni ovoga Suda, pravilno je tuženik odbacio žalbu tužitelja protiv Odgovora prvostupanjskog tijela od 16. svibnja 2023., a kojim je, povodom zahtjeva za pristup informacijama od 2. svibnja 2023., tužitelj obaviješten da to tijelo ne posjeduje nikakav dokument o zabrani zaprimanja oštećenog novca, uz uputu kojim institucijama se može obratiti radi zamjene takvih novčanica. S obzirom da tužitelj nije iskoristio pravni lijek protiv navedenog Odgovora od 16. svibnja 2023., već je isti dan podnio zahtjev za dopunu i ispravak informacije dane u tom odgovoru, to je tuženik ispravno ocijenio nedopuštenom žalbu izjavljenu s tim u vezi 10. studenoga 2023., odnosno nakon što je već rješenjem odlučeno o njegovom zahtjevu za dopunu i ispravak informacije, zbog čega prigovori tužitelja kojima osporava pravilnost odluke o odbačaju žalbe nisu od utjecaja na donošenje drukčije odluke u ovoj stvari. Ukoliko je pak smatrao da se zbog donošenja Odgovora umjesto rješenja (o njegovom zahtjevu od 2. svibnja 2023.) ovdje radi o šutnji uprave, imao je mogućnost po toj osnovi podnijeti žalbu zbog nedonošenja rješenja, o čemu se odlučuje u posebnom, a ne u ovom postupku.

10. Sud prihvaća i razloge tuženika dane za odluku kojom odbija žalbu tužitelja protiv prvostupanjskog rješenja od 2. studenoga 2023., odnosno dio zahtjeva za dopunu i ispravak informacije (o kojem nije odlučilo prvostupanjsko tijelo). Naime, i po ocjeni ovoga Suda, informacija koju je tužitelj zatražio u predmetnom zahtjevu, predstavlja pitanja kojima tužitelj traži pojašnjavanje i tumačenje radnji odnosno akata vezanih za postupanje s oštećenim novčanicama, a što nije informacija kakvu ima u vidu članak 5. točka 3. ZPPI-a, prema kojoj je informacija svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

11. Dakle, iz citirane zakonske odredbe jasno proizlazi da tijelo javne vlasti nema obvezu grupirati podatke koje posjeduje po vrsti ili nekom drugom kriteriju da bi udovoljio zahtjevu korisnika, a niti je u obvezi poduzimati radnje prikupljanja podataka radi stvaranja nove informacije, nego je dužno omogućiti pristup određenoj, već gotovoj i postojećoj informaciji. O takvoj situaciji se, međutim, ovdje ne radi, jer tužitelj u stvari traži zaštitu od eventualnog nezakonitog postupanja pružatelja usluge prilikom obavljanja te usluge (ovdje utvrđenje plaćanja oštećenim/pohabanim novčanicama te ocjenu pravilnosti postupanja s tim u vezi), a što nije moguće ostvariti kroz institut prava na pristup informacijama, već temeljem propisa kojima je regulirana zaštita potrošača.

12. Slijedom izloženog, proizlazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je za svoju odluku naveo pravno relevantne razloge, obrazložene u smislu članka 98. stavka 5. ZUP-a, radi čega ovaj Sud nije našao osnove navedeno rješenje ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je rješenje tuženika utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog i postupovnog prava, što nije od utjecaja na drukčije rješenje ove stvari.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 116. stavka 1. ZUS-a, tužbeni zahtjev odbiti kao neosnovan.

U Zagrebu, 16. srpnja 2024.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić, v.r.